לו אביו אשיה מארץ מיעריס׃ ויהי בעת
ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל
אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה׃
ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי
ולנכדי ולנצרי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה
עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה׃ ויאמר אברהם
אנכי אשבע׃ והוכח אברהם את אבימלך על
אדות הבאר המים אשר גזלו עבדי אבימלך׃
ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר
הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי
בלתי היום׃ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך
ויכרתו שניהם ברית׃ ויצב אברהם את שבע כבשת
הצאן לבדהן׃ ויאמר אבימלך אל אברהם מה
הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדן׃
ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור
תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת׃ על כן
קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו
שניהם׃ ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך
הפיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים׃ ויטע
אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל
עולם׃ ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים׃
ויהי אחר הדברים האלה והאלהים
נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם׃ ויאמר הנני׃
ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת
את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם
לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך׃

ויזכור עמך לפי שראומיעו
ושמעתם דום שלום׃
ועם המלכים עמם ושלו
מדו ועתקדה אשתקלהם
לזקונן׃ ולעמ ולנכדי
ערכון רחמי האבעלהם׃
כחסד אשר עשיתי עמך
שאומרהמי לך הנה ארצי
לפנך׃ והוכח אברהם
את אבימלך על עסוכח
עמו כל כך שמור תהיה
לי ואת ולדה לשון עבות
של עקבה כמו ועבה המינבא׃
כי חפרתי הבור ומיכן
היו עליה רועי אבימלך
ואומרי אמנן חפרנה
אומרו בטעם כל מי שיתמיה
על הבאר ויעלו המים
לקיאותן שלו היו ועל׃
לקיאות אבותם׃ ויטע
אשל רבשמואל חדאו
פרדס להבמיו מאכלו מיני
פירות לאורחים בסעודה
וחד אור פנדוק לאשטיו
וכן כל מיני מאכל ומיעון
לשון נטיעה מזהליב
שנ׳ ויטע אהלי אמנן׃
ויקרא שם׃ על ידי אותם
אשל היקרה שמו שהלך
אוק עולם׃ לאחר שאוכלים
ושותים אומר להם ברכו
למי שאכלתם ושתם סמיים
אותם ששאלי אכלתם ושל
מי שאמר והיה העולם
אכלתם׃ ישים רבים מרובים
על של חבמון בחברון שם
עשה עשרים והמש שנ׳
וכמון עשרים ושש שהרי
בן עה שנה היה בעמדתן
מתנן׃ ומחתה שנה ושב
ובמו וישב באלונו ממרא

ויטע׃ ונטע אברהם פרדס בבאר שבע ואתרנן בעוה ואכל ושתה ולהתענה והו אוכלין ושתין ובעין לאיתן עמי דאכלו ושתו ולו עבו לאיקבלה
אברהם מן מה דאמר אכלנו ולהמבינון לאיעלייה דמדיתה אכלתון ושתיתון ולו הוה זשין מן בתריהון עד זמן דהוה מיבנר יתהון אורחא דעלמא
מיומרא דלי ליקא דעלמא׃ ויהי׃ והוה בתר מעבייא האלן כד נסיית אברהם בנסיונה עשרה ואמר לה יוי׃
ארץ המריה׃ שם מוריה׃

ישר בחברון שלו מיצין דוחס לקן
שמישב אולן שם שבבר
מדמוחכין היה כיומרן חומה ומעמן
ויעבר אברהם בארץ ושעק ושבב
הדרה׃ ויהי רעב ומרר מעבדה עשה
שם שלשה חדשים שהרי שאלתו
מרעה מיד ומלך לאם שם סלעד ובמו
ושבב באלונו ממרא שם ישב עד
שנתמלה סדום מיד ויס עמשה
אברהם מעבר בשה של לוט ובמו
לאיקן מלשתם ואותה שנה כן
שנ׳ שנה היה

שהרי ליום שלישי לאילתן במו מעבו המולאכים
הרי כה שנה וכמון כל יומים רבים מרובים
על המשנים ולו בו הסכלסתם שלא לשמש
ויום הין מרובים עליהם שהי שנים לו יותר
היה מפרשים עשרין שלו פרש מה היו מרובים
על סמחר אין יתרים יותר ומשנה לא הרי כן
שנים לסון׃ עשרים ושש יעבו מנשם חזר
לחברון ואותה שנה היתה לפני עקידת
יצחק שתים עשרה שנה בסדר עולם׃ ואחר
הדברים׃ ואחר דבריו של שטן שהיד
מדעיבו ומו׳ מכל סערה שעשה מאברהם
לא הקריב לפנך עם אחד איל אחד׳ מו׳ לו פרים

ראמרן ואינסיתה ליה אמיה אתתא
מאורשא דמיערים׃ ויהוה
בערנא ההוא ואמיר אמיה ופיכל
רבחיליה לאברהם למימר מימרא
דיי בסעדך בכל דיאת עביד ובען
קיים לי במימרא דיי הכא דלא
תשקר בי ובברי ובבר ברי מטיבתא
דיי עבדת עמך תעביד עמי ועם
ארעא דיי אתותבת בה׃ ואמר
אברהם אנא אקיים׃ ואוכרן
אבל ית אבימ׳ על עיסק בירא
דמיא די אנסו עבדי אבימלך׃
ואמר אבימ׳ לא ידעת מן עבד
ית פתגמא הדין ואת לא אחויית
לי ואת אנא לא שמעת אלהין
יומא הין׃ ודבר אבלשן ותרין
ויהב לאבימ׳ ותרוהון קיימו
ואקים אבי ית שבע חרפן דכן
בלחודיהין׃ ואמר אבימ׳ לאבימ׳
מה אינין שבע חרפן אלין די
אקימת בלחודיהין׃ ואמר ארי
ית שבע חרפן תקבל מן ידי בדיל
דיתהי לי לסהדו ארי חפרית ית
בירא הדין׃ על כן קרא לאתרא
ההוא באר שבע ארי תמן
קיימו תרויהון׃ ותרו קים בבאר
שבע וקם אבימ׳ ופיכל רבחיליה
והבו לארע פלשתאי׃ ונצב
נינבא בבאר שבע ונצלי תמן בשמא
דיי אילה עלמין׃ ואתותב אברהם
בארע פלשתאי יומין סגיאין׃
והוה בתר פתגמיא האילין
וי נסי ית אברהם ואמר ליה אברהם
ואמר הא אנא׃ ואמר רבי בען
ית ברך יתך יחידך די רחמתא ית
יצחק ואזל לך לארע פלחנא ואסיקהי
קדמי תמן לעלתא על חד מן טוריא
די אמר לך׃

מעבדן והוה אמר לון יתבין
ועלוכמין אברהם בגוויהו

ויהי׃ ונסה אלהים׃ ויאמר אליו אברהם׃ ויאמר הנני׃
ויאמר קח נא׃ ונא לשון בקשה׃ ואתה׃ ולהמוריה׃ והו׃ אכלין ושתין׃ ובעין לאיתן׃ עמי׃ דאכלו׃ ושתו׃ ולו׃ עבו׃ לאיקבלה׃
אברהם׃ מן מה דאמר׃ אכלנו׃ ולהמבינון׃ לאיעלייה׃ דמדיתה׃ אכלתון׃ ושתיתון׃ ולו׃ הוה׃ זשין׃ מן בתריהון׃ עד זמן דהוה׃ מיבנר׃ יתהון׃ אורחא דעלמא׃
מיומרא׃ דלי׃ ליקא דעלמא׃ ויהי׃ והוה בתר מעבייא האלן כד נסיית אברהם בנסיונה עשרה ואמר לה יוי׃
ארץ המריה׃ שם מוריה׃